

Opowieści Podręcznik nauczyciela

LEGO® Education
Preschool

SO MANY WAYS TO
LEARN, TOGETHER

45005

LEGOeducation.com

education

Spis treści

Podręcznik nauczyciela — wprowadzenie	3
Rozwijane umiejętności — tabela	6
Ćwiczenia wprowadzające	
POZIOM PODSTAWOWY – postacie	7
POZIOM PODSTAWOWY – sceneria	8
Zajęcia	
POZIOM PODSTAWOWY – Księżniczka na ziarnku grochu	9
Inne zakończenie znanej historii	
POZIOM PODSTAWOWY – Trzy koziołki	10
Poznanie kolejności zdarzeń (początek, rozwinięcie i zakończenie)	
POZIOM ŚREDNIOZAAWANSOWANY – Małe nasionko	11
Poznanie porządku kroków w procesie: najpierw, następnie, na koniec	
POZIOM ŚREDNIOZAAWANSOWANY – Mój zwierzak	12
Opisywanie sposobu wykonywania czynności	
POZIOM ZAAWANSOWANY – Alternatywne zakończenie	13
Nauka o tym, czym jest fabuła i główne wydarzenia, a także zmiana zakończenia znanych historii	
POZIOM ZAAWANSOWANY – Wakacyjne historie	15
Nauka o tym, czym jest fabuła i główne wydarzenia oraz opowiadanie oryginalnej historii	
Dodatek	16

Opowieści

Podręcznik nauczyciela – wprowadzenie

Do kogo jest skierowany ten podręcznik?

Podręcznik „Opowieści” jest przeznaczony dla nauczycieli z przedszkoli. Ma on na celu ułatwienie nauczycielom pracy nad rozwijaniem u dzieci zdolności językowych oraz umiejętności czytania i pisania. Odbywa się to drogą nauki wyrażania myśli, pomysłów i opinii, a także poprzez rozmowy oraz naukę rozumienia struktury narracyjnej i elementów opowieści.

Do czego służy podręcznik?

Materiały zawarte w podręczniku „Opowieści” pomagają w ciekawy i wciągający sposób rozwijać podstawowe umiejętności językowe i literackie. Powtarzając wymyślone opowieści, dzieci odkryją zabawy w udawanie i będą ćwiczyć wyobraźnię poprzez budowanie i przedstawianie własnych historyjek. „Opowieści” ułatwią im planowanie i opisywanie tych czynności, a także pozwolą zapoznać się z budową kolejności zdarzeń w opowieści oraz z etapami jej tworzenia.

Dla nauczycieli z przedszkoli podręcznik będzie pomocą w przygotowaniu ciekawych zajęć, podczas których dzieci poznają zasady werbalnego i niewerbalnego wyrażania treści. Wspólna praca nad przygotowaniem scenek pozwoli dzieciom zapoznać się z typowymi elementami dzieła literackiego, takimi jak sceneria, postacie i wydarzenia. Uniwersalny charakter „Opowieści” umożliwi dzieciom opowiadanie historii na wiele różnych sposobów. Mogą na przykład budować różne scenki odnoszące się do poszczególnych części historii, czyli początku, rozwinięcia i zakończenia. Mogą także w trakcie opowiadania historii zmieniać jej przebieg, wcielając się w różne postacie.

W jaki sposób zestaw realizuje cele edukacyjne?

Podczas zajęć dzieci zetkną się z kluczowymi pytaniami, które pomogą im przejść proces praktycznego zastosowania zdolności językowych oraz literackich. Dodatkowym elementem wpływającym na rozwój dziecięcej kreatywności będą ćwiczenia z użyciem klocków LEGO® DUPLO®.

Zwięzły opis tematów zajęć można znaleźć w spisie treści. W zależności od poziomu wiedzy i umiejętności potrzebnych do ich ukończenia, wszystkie tematy zostały przypisane do jednego z następujących poziomów: *podstawowy*, *średniozaawansowany* lub *zaawansowany*. W podręczniku nauczyciela znajdują się dwa ćwiczenia wprowadzające, których zadaniem jest zapoznanie dzieci z podstawowymi sposobami korzystania z zestawu „Opowieści”. Dzieci, które rozpoczną pracę od wykonania tych ćwiczeń, łatwiej poradzą sobie z materiałem zawartym w sześciu kolejnych tematach. Kolejne zajęcia można wybrać zgodnie z tym, które tematy okażą się najbardziej odpowiednie i ciekawe dla dzieci.

Zapisywanie historii tworzonych i opowiadanych przez dzieci pozwoli zbudować relację między słowem mówionym i pisany. Zapisane historie można później przeczytać pozostałym dzieciom i przekazać rodzicom. Widok historii utrwalonych na papierze będzie dla dzieci motywacją i przyczyni się do stopniowej poprawy spójności oraz struktury ich opowieści.

Dodatek z ilustracjami

Dodatek zawiera dwa rodzaje ilustracji, które można wydrukować: plansze z tłami oraz obrazy modeli związanych z poszczególnymi tematami zajęć. Plansze z tłami można wydrukować w wielu egzemplarzach, tak aby większa liczba dzieci mogła jednocześnie korzystać z tego samego obrazu. Zdjęcia modeli związanych z poszczególnymi tematami ułatwiają dzieciom nadążanie za treścią zajęć, a do tego mogą być dla nich źródłem pomysłów podczas budowania modeli ilustrujących ich własne historie. Zestaw „Opowieści” pozwala zbudować każdy z pokazanych modeli.

POZIOM PODSTAWOWY
POZIOM ŚREDNIOZAAWANSOWANY
POZIOM ZAAWANSOWANY

Dostosowywanie wymagań do potrzeb grupy

Tematy zajęć z zestawu „Opowieści” można dopasować do potrzeb grupy i nauczyciela. Jeden zestaw „Opowieści” umożliwia jednoczesną pracę z sześciorgiem dzieci, które dobierają się w pary. Biegłość w budowaniu modeli z partnerem wymaga od dzieci wielu ćwiczeń i jest dobrą metodą nauki współpracy. Ćwiczenia można wykonywać przy rozmieszczonych w sali stanowiskach lub podczas pracy w małych grupach.

Aby dzieciom łatwiej było się wczuć w opowiadane historyjki, scenariusze i treść można dostosowywać do dynamiki grupy i wyposażenia pomieszczenia. W tym celu można na przykład zastąpić proponowane historie takimi, które będą bardziej odpowiednie dla Twojej grupy przedszkolaków.

Podręcznik nauczyciela oraz zestaw „Opowieści” mogą być używane z dowolnym zestawem LEGO® DUPLO®, co daje jeszcze większe możliwości zróżnicowania opowiadanych historii. Wykorzystanie dodatkowych zestawów LEGO DUPLO z zestawem „Opowieści” pozwoli zbudować jeszcze więcej modeli. Elementem dodatkowo wzbogacającym opowiadane historie są kostiumy i rekwizyty — dzieci mogą wykonać je samodzielnie z materiałów do prac ręcznych.

Dzieci różnią się zasobem informacji i słownictwa oraz doświadczeniem, więc efekty nauki mogą być zróżnicowane. Dzieci będą budować różne modele, inaczej odgrywać role i odpowiadać ustnie. Dostosowanie treści historii oraz pytań, tak aby były dla dzieci interesujące, wspiera proces nauki.

Co to jest?

- Podręcznik „Opowieści” jest przeznaczony dla nauczycieli i zawiera dwa ćwiczenia wprowadzające oraz scenariusze sześciu zajęć
- Do ćwiczeń i zajęć potrzebny jest zestaw Opowieści (45005)

	Cele nauki			
	Dzieci potrafią w rozmowie z innymi osobami wyrazić swoje myśli, opinie i pomysły.	Dzieci potrafią opisywać przedmioty i zdarzenia.	Dzieci potrafią powtarzać historie, piosenki i rymowanki oraz odegrać scenki ze zdarzeniami, które są w nich przedstawione.	Dzieci są w stanie zrozumieć podstawowe struktury i elementy opowieści.
Postacie		●		●
Sceneria		●		●
Księżniczka na ziarnku grochu			●	●
Trzy koziołki			●	●
Małe nasionko	●	●		
Mój zwierzak	●	●		
Alternatywne zakończenie	●			●
Wakacyjne historie	●	●		

Ćwiczenie wprowadzające

Postacie

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Zachęć dzieci do rozmowy o historyjkach, prosząc o wymienienie dowolnej opowieści, którą kiedyś słyszały. Jeśli będą miały z tym problemy, przypomnij im historyjki czytane ostatnio na zajęciach.
- Porozmawiajcie o pojawiających się w nich ludziach i zwierzętach. Wyjaśnij, że nazywa się ich *postaciami* lub *bohaterami* i że są ważni w każdej opowieści, ponieważ stanowią ośrodek akcji.
- Poproś dzieci, by wymieniły postacie, które pojawiły się we wspomnianych przez nie historiach.
- Pokaż im kilka figurek osób lub zwierząt z zestawu „Opowieści” i wyjaśnij, że będą to postacie występujące w ich historiach.
- Poinstruj dzieci, jak mogą opisać postać, mówiąc o jej *cechach*.

Zbuduj

- Zaprosz dzieci do zabawy z postaciami.
- Wybierz figurkę człowieka lub zwierzęcia, ale nie pokazuj jej nikomu. Opisz ją i poproś dzieci, aby spróbowały odgadnąć, o jaką postać chodzi. Dziecko, które odgadnie prawidłowo, może zatrzymać figurkę do końca zabawy.

Zastanów się

- Zaproponuj rozmowę o cechach. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Jakie cechy wymieniliście?
 - Czy trudno było myśleć o tych wszystkich cechach? Dlaczego tak lub dlaczego nie?
 - Dlaczego opisywanie postaci występujących w historii jest ważne?
- Wyjaśnij dzieciom, że cechy, które opisywały, to *cechy fizyczne*. Wyjaśnij, że oznaczają to wygląd postaci oraz że cechy fizyczne są ważne, bo dzięki nim słuchacze mogą łatwiej wyobrazić sobie daną postać.
- Dodaj, że jeszcze ważniejsze jest, aby wiedzieć, jak postacie się zachowują. Objaśnij, że sposób zachowania postaci to inaczej *cechy osobowości*. Jako przykład możesz podać konia, który może być *odważny* lub *troskliwy*.

Zastosuj

- Powtórz z dziećmi zabawę z postaciami. Wrzuć wszystkie figurki do woreczka. Następnie niech jedno dziecko wyjmie jakąś postać i nikomu jej nie pokazuje. Zachęć dziecko, aby zagrało tę postać, naśladowując jej głos i ruchy. Zadaniem pozostałych dzieci będzie odgadnięcie, o jaką postać chodzi. Jeżeli okaże się to trudne, pomóż im wskazać odpowiednie cechy.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie.

- Dzieci potrafią opisywać przedmioty i zdarzenia.
- Dzieci są w stanie zrozumieć podstawowe struktury i elementy opowieści.

Wyniki kształcenia

Czego nauczą się dzieci:

- Zapoznają się z częściami składowymi zestawu „Opowieści”
- Dowiedzą się więcej o postaciach występujących w opowieściach
- Nauczą się używać opisowego języka

Słownictwo

historia, postać, cechy fizyczne, cechy osobowości

Ćwiczenie wprowadzające Sceneria

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Wyjaśnij dzieciom, że w każdej historii istnieje sceneria lub inaczej okoliczności, w których rozgrywa się fabuła. Możesz posłużyć się przykładem historii, która była niedawno opowiadana na zajęciach. Opisz scenerię z tej historii.
- Pokaż dzieciom plansze z tłami z zestawu „Opowieści” i wyjaśnij, że ukazują one różne scenerie (po obu stronach).
- Wybierz jedną z plansz i poinstruuuj dzieci, jak należy opisywać scenerię.
- Daj dzieciom zadanie: niech udają, że znalazły się w scenerii ukazanej na tej planszy. W razie potrzeby pokaż, jak mają to zagrać i jak poruszać się w tej scenerii. To samo ćwiczenie możesz powtarzać z innymi sceneriami dowolną ilość razy.

Zbuduj

- Pokaż dzieciom, jak zbudować jedną z podstawek na plansze z tłami.
- Poproś dzieci, aby kolejno umieszczały plansze w podstawce.
- Daj dzieciom zadanie: niech któreś z nich wybierze jedną stronę planszy z tłem i opíše pozostałym dzieciom ukazaną tam scenerię. Jeśli dziecko coś pominie, uzupełnij opis.

Zastanów się

- Porozmawiajcie o tym, jak ważna w historii jest jej sceneria. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Dlaczego opisywanie scenerii historii jest ważne?
 - W jaki sposób szczegóły ułatwiają odbiorcom zrozumienie historii?
- Wyjaśnij dzieciom, że dla odbiorców sceneria może stanowić podpowiedź, z jakim rodzajem opowieści mają do czynienia.

Zastosuj

- Zaprosz dzieci do zabawy. Przykryj lub umieść w woreczku wszystkie plansze z tłami, a potem wybierz jedną, ale nie pokazuj jej nikomu.
- Każda plansza pokazuje dwa tła. Opisz dzieciom jedno z nich — niech spróbują zgadnąć, o które chodzi. W ramach podpowiedzi możesz odegrać scenkę, w której pokażesz, jak by to było znaleźć się w tej scenerii.
- Jeśli zadanie okaże się zbyt trudne, wyłóż wszystkie plansze i pozwól dzieciom zgadnąć, która z nich została przez Ciebie opisana.
- Jeśli uznasz to za stosowne, możesz poprosić dzieci, aby kolejno wybierały i opisywały po jednej planszy.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią opisywać przedmioty i zdarzenia.
- Dzieci są w stanie zrozumieć podstawowe struktury i elementy opowieści.

Wyniki kształcenia

- Dzieci nauczą się korzystać z plansz z tłami
- Dzieci dowiedzą się, czym jest sceneria opowieści
- Nauczą się używać opisowego języka

Słownictwo

historia, podstawka, plansza z tłem, sceneria, postać, szczegóły

Strony umożliwiające wydrukowanie dodatkowych obrazów tła znajdziesz w „Dodatku”. Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Księżniczka na ziarnku grochu

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Zachęć dzieci do dyskusji o opowieściach. W tym celu wyjaśnij im, że w niektórych historiach, na przykład w bajkach, pojawiają się elementy magiczne, które nie istnieją w rzeczywistości.
- Poproś dzieci, aby kolejno wymieniały różne historie. Jeżeli okaże się to zbyt trudne, przypomnij im opowieści czytane ostatnio na zajęciach.
- Powiedz dzieciom, że przeczytasz im słynną bajkę zatytułowaną „Księżniczka na ziarnku grochu” (możesz zastąpić ją inną historią).
- Po zakończeniu czytania porozmawiaj z dziećmi o tej historii i poproś, aby przypomnieli sobie opisane w niej zdarzenia.

Zbuduj

- Wraz z całą grupą dzieci zbudujcie model ukazujący początek historii. Daj dzieciom zadanie: niech wybiorą planszę z tłem, która najbardziej przypomina scenerię z początku opowieści. W razie potrzeby przeczytaj ponownie odpowiednie fragmenty.
- Wraz z całą grupą dzieci zbudujcie model ukazujący środkową część historii. Zacznij opowiadać całą historię od początku, posługując się modelami ukazującymi rozpoczęcie i rozwinięcie opowieści, jednak nie powtarzaj zakończenia.
- Porozmawiaj z dziećmi o zakończeniu historii i poproś, aby przypomnieli sobie opisane w niej zdarzenia. Usuń wszystkie klocki przedstawiające dwie pierwsze sceny i poproś dzieci, aby zbudowały zakończenie historii. Każde z nich może wziąć jedną płytkę, podstawkę i planszę z tłem. Z tej samej planszy z tłem może korzystać większa grupa dzieci — wystarczy, że wydrukujesz obrazy z „Dodatku” w odpowiedniej liczbie egzemplarzy. Tła należy drukować w „rozmiarze rzeczywistym”, aby pasowały do podstawki. Jeżeli pracujesz z młodszymi dziećmi, możecie najpierw zbudować zakończenie historii całą grupą, by później dzieci mogły je samodzielnie przerobić.

Zastanów się

- Gdy dzieci skończą budowanie, zachęć je, by kolejno opowiadały o wymyślonych przez siebie zakończeniach. Poleć im, aby odegrały zakończenie z użyciem figurek. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Czy potraficie wyjaśnić, co się wydarzyło w zakończeniu tej historii? Jak to pokazaliście w swojej scenie?
 - Czy podobało wam się zakończenie historii? Dlaczego tak lub dlaczego nie?

Zastosuj

- Wyjaśnij, że w zakończeniach wielu współczesnych opowieści nie mówi się wszystkiego, czego odbiorcy chcieliby się dowiedzieć. To właśnie z tego powodu autorzy książek i scenariuszy często tworzą kontynuacje oryginalnych historii. Możesz dać kilka przykładów.
- Daj dzieciom zadanie: niech wymyślą, co mogłoby dzieć się po weselu księżniczki i księcia oraz umieszczeniu tytułowego ziarnka w muzeum.
- Zachęć dzieci, by zbudowały z klocków jakąś scenkę z kontynuacji bajki „Księżniczka na ziarnku grochu”. Powiedz dzieciom, że mogą puścić wodze fantazji i zbudować wszystko, co im przyjdzie do głowy.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią powtarzać historie, piosenki i rymowanki oraz odegrać scenki ze zdarzeniami, które są w nich przedstawione.
- Dzieci są w stanie zrozumieć podstawowe struktury i elementy opowieści.

Wyniki kształcenia

- Przećwiczenie przypominania sobie treści historii i opowiadania zakończenia
- Poznanie kolejności zdarzeń (początek, rozwinięcie i zakończenie)

Słownictwo

początek, rozwinięcie, zakończenie, księżniczka, groch, książę, królowa, materac, łóżko z pierza

Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

Trzy koziołki

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Przed rozpoczęciem zajęć zbuduj trzy scenki z bajki „Trzy koziołki”, ale nie pokazuj ich dzieciom, dopóki nie nadejdzie czas opowiadania historii (propozycje scenek znajdziesz w „Dodatku”, ale możesz także wybrać inną historię, bardziej odpowiednią dla Twojej grupy przedszkolaków).
- Powiedz dzieciom, że przeczytasz im słynną historię o *trzech koziołkach*, w której występują postacie gadających koziołków i trolla.
- Podczas opowiadania ilustruj historię, pokazując dzieciom przygotowane wcześniej scenki.
- Po zakończeniu czytania porozmawiaj z dziećmi o tej opowieści i poproś, aby przypomniały sobie opisane w niej zdarzenia.

Zbuduj

- Usuń klocki ze scenek zbudowanych przed zajęciami.
- Daj każdemu dziecku podstawkę i przydziel zadania: niech jedno buduje scenkę ukazującą początek historii, inne dziecko — scenkę ukazującą jej środkową część, a jeszcze inne — scenkę ukazującą zakończenie.
Wskazówka do ćwiczenia: Jeśli dzieci mają trudności z przypomnieniem sobie historii, możesz ponownie opowiedzieć lub przeczytać część, która odpowiada przydzielonemu im zadaniu. Dzieci mogą także szukać pomysłów w ilustrowanych książeczkach zawierających opowiedzianą historię lub na zdjęciach modeli odnoszących się do danego tematu zajęć.

Zastanów się

- Gdy dzieci skończą budowę modeli, jeszcze raz opowiedzcie historię wspólnie z całą grupą. Niech każde z dzieci opowiada tę część, którą przedstawiło w zbudowanym przez siebie modelu. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Co się wydarzyło w twojej części historii?
 - Jakie postacie brały w tym udział?
- Omów z dziećmi znaczenie sekwencji zdarzeń, czyli kolejności, w jakiej one następują. Porozmawiajcie o tym, jak ważna jest kolejność zdarzeń w bajce „Trzy koziołki”. Wraz z dziećmi zastanówcie się, dlaczego w tej historii kolejność zdarzeń jest istotna. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Dlaczego tę historię trzeba opowiedzieć z zachowaniem prawidłowego porządku?
 - Co się stanie, jeśli przy opowiadaniu pozamieniamy kolejność zdarzeń?

Zastosuj

- Wyjaśnij dzieciom, że opowieści fantastyczne mogą być śmieszne, gdy zamieni się w nich kolejność zdarzeń.
- Wspólnie zmieńcie kolejność modeli przedstawiających różne scenki z opowieści „Trzy koziołki”. Następnie spróbujcie opowiedzieć tę historię w nowej wersji, pasującej do zmienionej kolejności modeli. Być może dzieci będą musiały nieco przerobić swoje scenki lub nawet dodać do historii całkiem nowe zdarzenia.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią powtarzać historie, piosenki i rymowanki oraz odegrać scenki ze zdarzeniami, które są w nich przedstawione.
- Dzieci są w stanie zrozumieć podstawowe struktury i elementy opowieści.

Wyniki kształcenia

Czego nauczą się dzieci:

- Przećwiczą przypominanie sobie treści historii i jej ponowne opowiadanie
- Dowiedzą się więcej o sekwencji zdarzeń

Słownictwo

sekwencja, kolejność, zdarzenia, koziołki, troll, rzeka, most

Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

Małe nasionko

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Pokaż dzieciom ilustrację ze scenką, w której pojawia się dziewczynka z konewką (patrz „Dodatek”). Wyjaśnij, że scenka ukazuje zasianie nasionka.
- Daj dzieciom zadanie: niech wymienią różne rzeczy, które są potrzebne do siania nasion, takie jak szpadel, konewka czy nawóz.
- Zapytaj, od czego należy rozpoczynać sianie nasion. Następnie poproś, by dzieci wymieniały kolejne etapy siewu.
- Całą grupą odegrajcie scenkę, w której na niby siejcie nasiona. Poproś dzieci, aby jednocześnie z pokazywaniem kolejnych etapów opowiadały, co robią.
- Zastanówcie się wspólnie, co jest potrzebne, aby z nasionka wyrosła roślina. Wcielcie się w rolę nasion, z których wyrastają rośliny.

Zbuduj

- Daj dzieciom zadanie: niech zbudują scenkę, w której pokażą, co dzieje się z nasionkiem, które dostało wszystko, co jest mu potrzebne.
- Przypomnij dzieciom, aby wybrały plansze z tłem pasującym do ich opowieści.

Zastanów się

- Gdy dzieci skończą budowanie, zachęć je, by kolejno pokazywały zbudowane przez siebie scenki i opowiadały o nasionku.
- Poproś dzieci, aby wcieliły się w rolę osób, które opiekowały się nasionkiem, by mogło wyrosnąć. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Co się stało z nasionkiem?
 - W jaki kwiat lub roślinę zamieniło się nasionko? Czy ta roślina będzie kwitnąć, owocować, czy może rodzić strączki?
 - Co robiły postacie pojawiające się w tej scenie?

Zastosuj

- Porozmawiaj z dziećmi o ogrodach. Poproś, by opisały ogród i powiedziały, czego potrzeba, żeby mógł się rozwijać.
- Niech zbudują ogród, łącząc swoje modele roślin lub tworząc nowe.
- Zachęć dzieci, aby za pomocą figurek odegrały scenkę zajmowania się ogrodem.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią w rozmowie z innymi osobami wyrazić swoje myśli, opinie i pomysły.
- Dzieci potrafią opisywać przedmioty i zdarzenia.

Wyniki kształcenia

Czego nauczą się dzieci:

- Dowiedzą się, czym są etapy procesu
- Nauczą się opisywać sekwencje wydarzeń

Słownictwo

nasiono, roślina, kwiat, strączek, owoc, warzywo, roślinne, rosnąć, woda, słońce

Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

Mój zwierzak

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Pokaż dzieciom obrazki z różnymi zwierzętami (znajdziesz je w „Dodatku”) i poproś, aby je opisały.
- Zachęć dzieci do rozmowy o potrzebach zwierząt. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:

- Co muszą jeść te zwierzęta?
- Co muszą pić te zwierzęta?
- Czego potrzebują te zwierzęta, aby było im ciepło i były bezpieczne?

- Powiedz dzieciom, że właściciele zwierząt domowych mają obowiązek się nimi opiekować. Wyjaśnij, że muszą oni dopilnować, aby zwierzęta miały co jeść i pić oraz gdzie się schronić. Powinni też zadbać, aby zwierzęta miały odpowiednią ilość ruchu, pieszczot i zabawy, były wykąpane oraz przebadane przez weterynarza, a w razie potrzeby dostawały lekarstwa.
- Daj dzieciom zadanie: niech wyobrażą sobie, że któreś ze zwierząt na obrazkach jest ich domowym zwierzakiem.

Zbuduj

- Zachęć dzieci, by wybrały zwierzaka, który będzie ich pupilem.
- Niech zbudują scenkę, w której znajdzie się wszystko, czego potrzebuje ich zwierzak. Przypomnij, że każdy zwierzak może wymagać innego otoczenia — na przykład pies będzie dobrze czuł się w domu, ale kaczka wolałaby pewnie staw.
- Wskazówka do ćwiczenia: W razie potrzeby możesz pomóc dzieciom, pytając, co będzie jadł ich pupil.

Zastanów się

- Gdy dzieci skończą budowanie, poproś, by pochwaliły się swoimi dziełami. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:

- Jakie zwierzę domowe wybraliście?
- Czego potrzebuje wasz zwierzak?

Zastosuj

- Powiedz dzieciom, że ktoś musi zajmować się zwierzakiem domowym podczas wakacji, gdy ich właściciele wyjeżdżają. Takie osoby nazywamy *opiekunami do zwierząt*.
- Daj dzieciom zadanie: niech przygotują instrukcję dla opiekuna, który będzie zajmować się ich zwierzakiem podczas wakacji.
- Zaproponuj im, aby odegrały scenkę, w której właściciel udziela wskazówek opiekunowi.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią w rozmowie z innymi osobami wyrazić swoje myśli, opinie i pomysły.
- Dzieci potrafią opisywać przedmioty i zdarzenia.

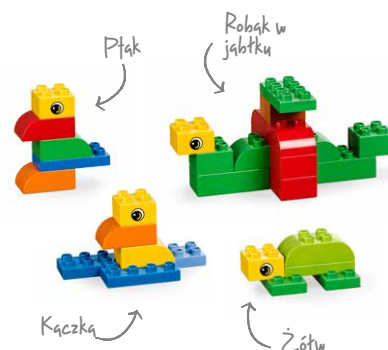
Wyniki kształcenia

Czego nauczą się dzieci:

- Nauczą się opisywać potrzeby zwierząt
- Nauczą się dawać proste polecenia

Słownictwo

zwierzęta, zwierzak domowy, potrzeby, odpowiedzialność

Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

Alternatywne zakończenie

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Przeczytaj bajkę „Trzy koziołki” (lub inną, jeżeli uznasz, że będzie bardziej odpowiednia dla Twojej grupy dzieci).
- Zachęć dzieci do rozmowy o *fabule* opowieści. Wcześniej wyjaśnij im, że fabuła historii to ciąg kluczowych zdarzeń, które się w niej pojawiają. Przykładowo w opowieści „Trzy koziołki” takie kluczowe zdarzenie, które jest częścią składową fabuły, ma miejsce za każdym razem, gdy koziołek stawia nogę na moście.
- Poproś dzieci, aby przypomniały sobie najważniejsze zdarzenia w tej historii. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:

- Co zdarzyło się na początku tej historii?
- Jakie były główne zdarzenia środkowej części historii?
- Co zdarzyło się na końcu historii?

Zbuduj

- Powiedz dzieciom, że historie czasami pisze się od nowa, nadając im całkowicie odmienne zakończenia.
- Poproś dzieci, aby zbudowały scenkę przedstawiającą alternatywne zakończenie opowieści „Trzy koziołki”. Starsze dzieci mogą pracować w parach.
- Gdy dzieci zbudują swoje scenki, zachęć je, by kolejno odgrywały alternatywne zakończenia, używając figurek koziołków. Jeżeli wymyślanie nowego zakończenia sprawi dzieciom trudność, cała grupa może wspólnie przygotować listę pomysłów. Możesz pokazać im także przykład alternatywnego zakończenia, taki jak scenka, w której troll i koziołki zostają przyjaciółmi i urządzają sobie przyjęcie (znajdziesz ją w „Dodatku”).

Zastanów się

- Gdy dzieci zakończą budowanie, zachęć je, by kolejno pokazywały swoje dzieła i opowiadały o nich. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Jak wpadliście na pomysł alternatywnego zakończenia?
 - Czym wasze zakończenia różnią się od oryginalnych?
 - Jakie jest najważniejsze zdarzenie waszych alternatywnych zakończeń?
- Gdy wszystkie dzieci pochwalą się już tym, co przygotowały, zwróć uwagę grupy na fakt, że każde dziecko wymyśliło coś innego, choć we wszystkich zakończeniach występują te same postacie. Wyjaśnij, że każdy człowiek ma własny punkt widzenia i ciekawie jest poznać zdanie innych.

Wyniki kształcenia

Czego nauczą się dzieci:

- Poznają elementy opowieści, w tym *fabułę* i *główne zdarzenia*
- Przećwiczą przypominanie sobie treści historii i jej ponowne opowiadanie
- Nauczą się zmieniać historie
- Nauczą się porównywać i zestawiać ze sobą różne wersje historii

Słownictwo

fabuła, główne zdarzenia, początek, rozwinięcie, zakończenie, koziołki

Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

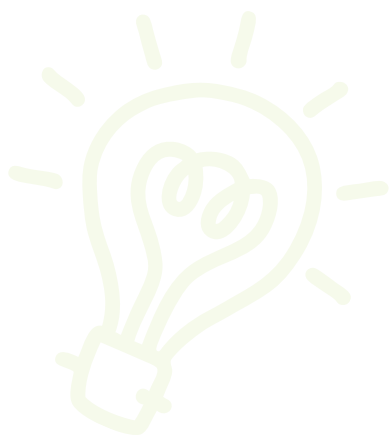
Zastosuj

- Powiedz dzieciom, że choć same zmiany fabuły opowieści dają ciekawe rezultaty, to czasami autorzy zmieniają również scenerię. Daj dzieciom zadanie: niech zbudują modele przedstawiające bajkę „Trzy koziołki”, używając w nich różnych scenerii (przykłady scenerii znajdziesz w „Dodatku”). Starsze dzieci mogą pracować w parach.
- Przypomnij dzieciom, aby zastanowiły się, jak sceneria wpływa na postacie, które występują w opowieści. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Jak taka sceneria zmieniałaby postępowanie bohaterów?
 - Jak w tej scenerii zachowywałby się troll?
- Zachęć dzieci, by zbudowały własne scenki i kolejno odgrywały początek, rozwinięcie i zakończenie opowieści, używając figurek koziołków.

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią w rozmowie z innymi osobami wyrazić swoje myśli, opinie i pomysły.
- Dzieci są w stanie zrozumieć podstawowe struktury i elementy opowieści.

Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

Wakacyjne historie

Maksymalna liczba dzieci: 6

Zacznij

- Pokaż dzieciom ilustrację ze scenką z plaży (znajdziesz ją w „Dodatku”) i wyjaśnij, że pani i chłopiec są na rodzinnych wakacjach.
- Poproś dzieci, aby opisały to, co widzą. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Kim są postacie widoczne w tej scenie?
 - Czy możecie opisać otoczenie widoczne na ilustracji?
 - Co robią postacie widoczne w tej scenie?
- Zachęć dzieci do rozmowy o najważniejszych zdarzeniach pojawiających się w tej opowieści. Porozmawiajcie o tym, jak z ciągu kluczowych zdarzeń powstaje fabuła historii. Na przykład widoczny na ilustracji chłopiec wydaje się kopać w piasku. Może ma nadzieję znaleźć ukryty skarb? To właśnie element fabuły.

Zbuduj

- Daj dzieciom zadanie: niech zbudują scenkę, w której pokażą wydarzenia ze szkolnej wycieczki lub rodzinnego wyjazdu na wakacje. Starsze dzieci mogą pracować w parach.
- Jeśli dzieci nie będą mogły przypomnieć sobie żadnej prawdziwej historii, pozwól im ją wymyślić. Przypomnij dzieciom, aby wybrały plansze z tłem pasującym do ich opowieści. Powinny się na przykład zastanowić, czy podczas ich wakacji lub wycieczki było ciepło czy zimno oraz czy spędzały czas na świeżym powietrzu, czy pod dachem. Z tej samej planszy z tłem może korzystać większa grupa dzieci — wystarczy, że wydrukujesz obrazy z „Dodatku” w odpowiedniej liczbie egzemplarzy. Tła należy drukować w „rozmiarze rzeczywistym”, aby pasowały do podstawki.

Zastanów się

- Gdy dzieci skończą budowanie, zachęć je, by kolejno pokazywały zbudowane przez siebie scenki i opowiadały swoje historie. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Kim są postacie występujące w waszych opowieściach?
 - W jakiej scenerii rozgrywają się wasze historie?
 - Co się wydarzyło podczas wakacji lub szkolnej wycieczki?

Zastosuj

- Wyjaśnij dzieciom, że zdarzenia, które mają miejsce naprawdę, czasami nie są tak ekscytujące, jak byśmy chcieli. Powiedz, że możemy planować różne zabawne i ekscytujące rzeczy.
- Zachęć dzieci, aby przerobiły swoje scenki i opowiedziały o swoich planach na wymarzone wakacje. Możesz zrobić z tego ćwiczenie grupowe — poleć dzieciom, by zaplanowały idealną wycieczkę dla całej grupy przedszkolnej. Możesz zadać dzieciom następujące pytania:
 - Wyobraźcie sobie, że możecie pojechać na wakacje w dowolne miejsce. Dokąd się wybieriecie?
 - Kto mógłby pojechać z wami?
 - Co byście robili na swoich wymarzonych wakacjach?

Czy zauważyliście?

Obserwacja poniższych kompetencji ułatwia sprawdzenie, czy dzieci rozwijają odpowiednie zdolności językowe i literackie:

- Dzieci potrafią w rozmowie z innymi osobami wyrazić swoje myśli, opinie i pomysły.
- Dzieci potrafią opisywać przedmioty i zdarzenia.

Wyniki kształcenia

Czego nauczą się dzieci:

- Poznają elementy opowieści, w tym *fabułę* i *główne zdarzenia*
- Rozwiną umiejętność słuchania
- Nauczą się przypominać i opowiadać historie

Słownictwo

plaża, fabuła, zdarzenia, wakacje, wycieczka

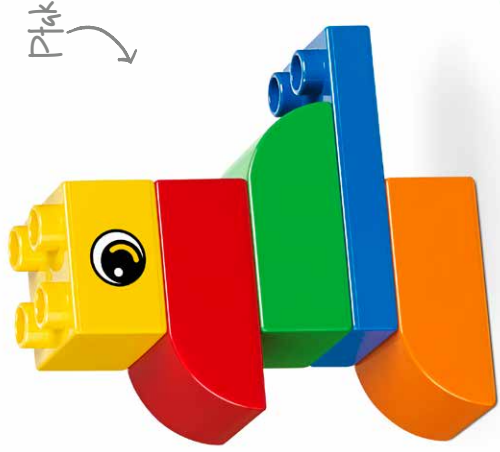
Powiększoną ilustrację znajdziesz w „Dodatku”

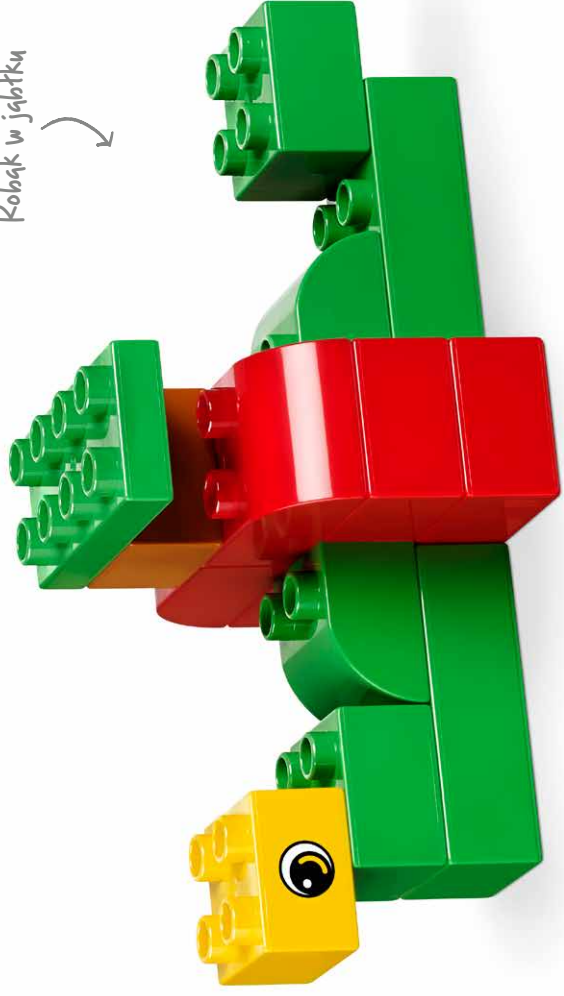

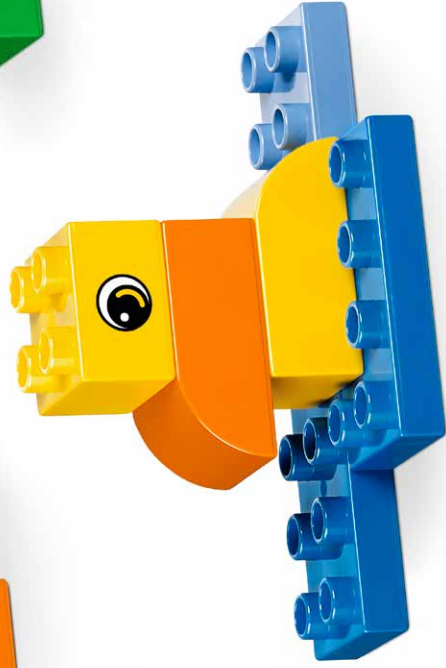

Plak

Robak w jabłku

Kaczka

Żółw

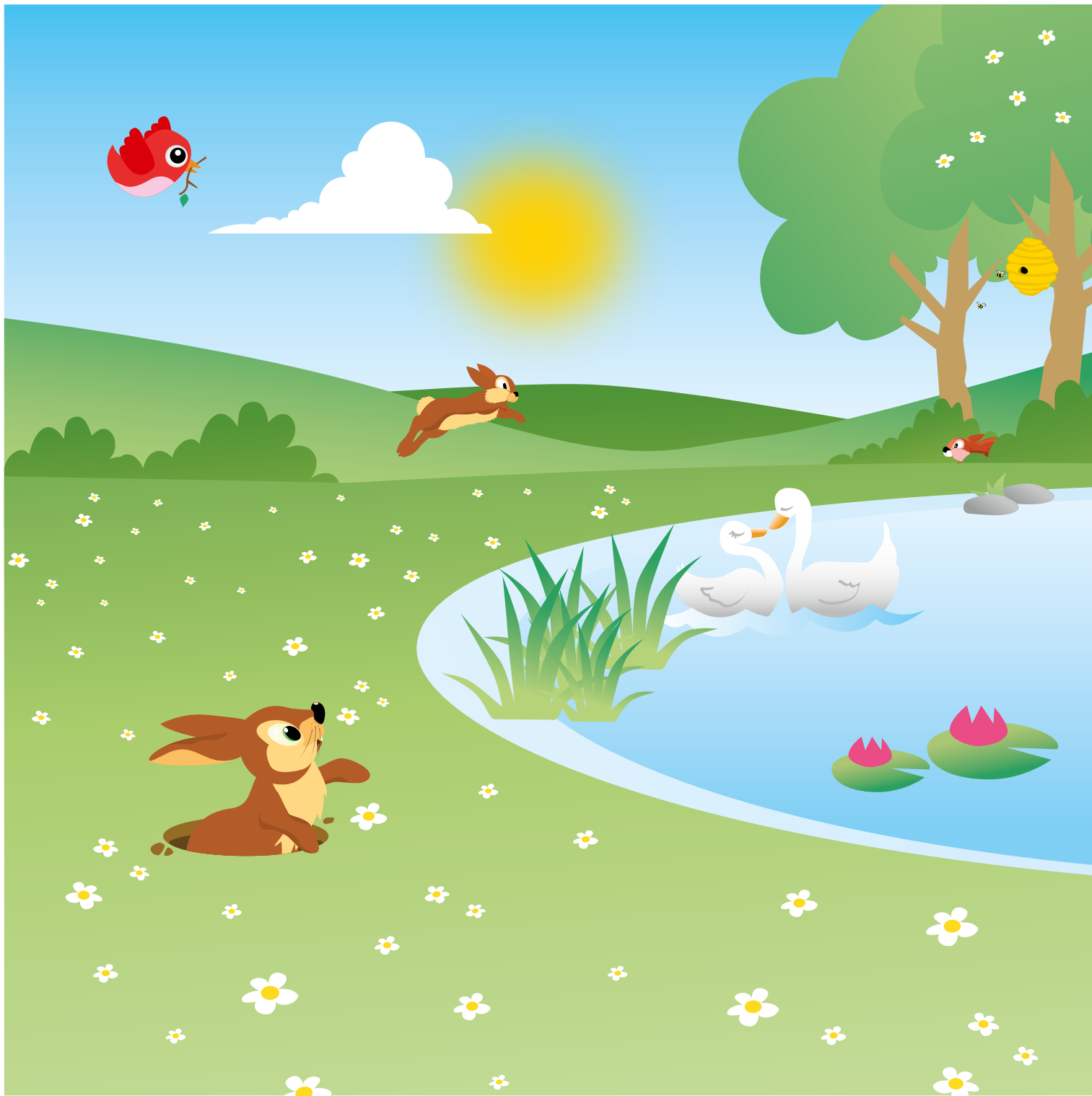

education

POZIOM ZAAWANSOWANY – Alternatywne zakończenie – Koziołki i troll w kosmosie

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

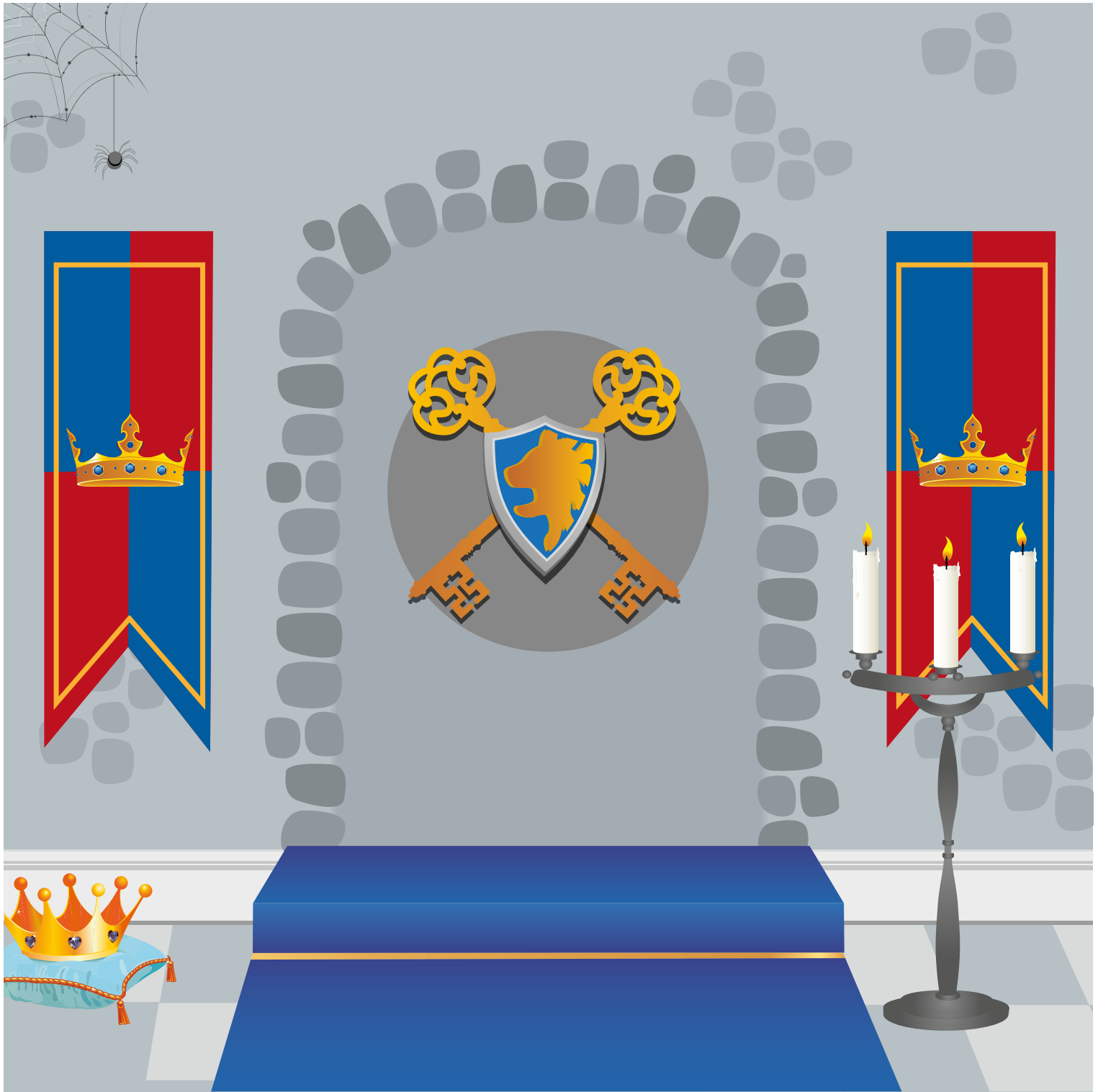
Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

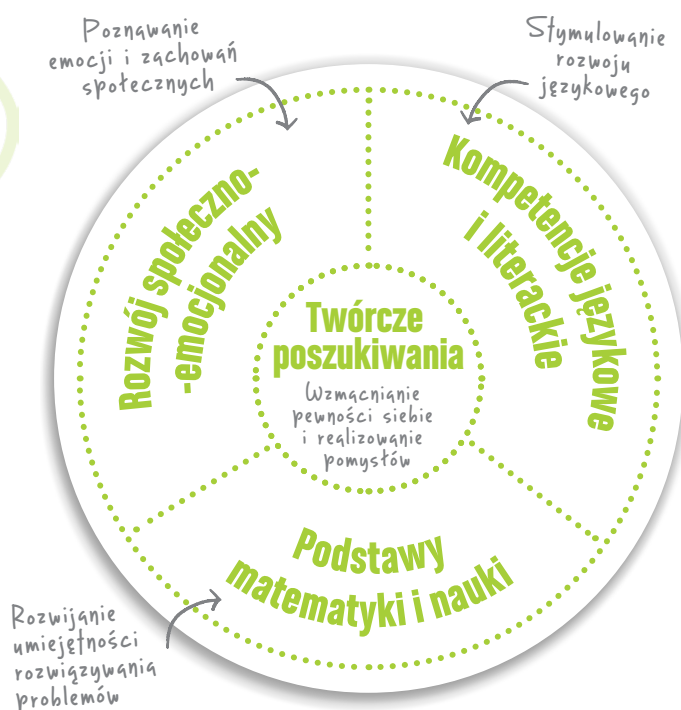

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Wydrukuj „rozmiar rzeczywisty”, aby obraz pasował do podstawki.

Pomóż dzieciom przedszkolnym w rozwijaniu ważnych umiejętności

Rozwiązania LEGO® Education dla przedszkoli pobudzają naturalną ciekawość dzieci do wspólnego poznawania świata i nauki poprzez zabawę.

Oferowane rozwiązania dla przedszkoli wspomogą rozwój Twoich przedszkolaków w następujący sposób:

- dając im odpowiednie umiejętności społeczne potrzebne do tego, aby porozumiewać się i współpracować z otaczającym ich światem;
- pozwalając im na odkrywanie własnych zdolności i zdobywanie podstawowych kompetencji życiowych;
- pomagając w opanowaniu kluczowych umiejętności potrzebnych w szkole, skupiających się wokół czterech najważniejszych obszarów wczesnego rozwoju dziecka: twórczych poszukiwań, rozwoju społecznego i emocjonalnego, podstaw matematyki i nauki oraz umiejętności językowych i literackich.

Dowiedz się więcej...

LEGOeducation.com

LEGOeducation.com

LEGO, the LEGO logo and DUPLO are trademarks of the LEGO Group.
©2018 The LEGO Group. 20170517V1.

education